

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Leontivs M. 18. Iunij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

genere vir furentes monuisset, ne crudeli pietate Divum offenderent. Utinam pari studio pro virtutibus cercaretur, quas in medio positas nulli invider nobilissimas sine dubio omnium Reliquiarum. Ex *Surio*.

Vberiore fructum præbet audientibus Sanctorum vita, quam miracula: Illa exigit imitationem, ista ingerunt admirationem: miracula docent quàm sancti fuerunt; vita verò insinuat, qualiter & nunc homines fieri valeant sancti. S. Pet. Dam. l. 1. ep. 19.

S. LEONTIVS M. 18. Iunij.

V Espasiani ævo, LEONTIVS militiæ artibus clarus. Christianæ pietatis pœnas dedit, Arcadio mite Cæsaris ingenium in virtutum excidium incitante. Datur Hypatio negotium hominis comprehendendi; is in procinctu febre corripitur; quâ se non antè levandum, Angelo docente, intelligit, quàm Deum. LEONTIVS suppliciter inlammasset. Dictum, factum: etsi ne sic quidem crudele ministerium deseruit; sed cum Theodulo Tripolim LEONTIVS imminens abiit. Enimverò non refugit captatores nobilis præda; quin in domum deductis, comiterque acceptis, ultro se aperuit, sed jam attonitis inauditâ humanitate, & imperii oblitus. Tum demum Hypatius suspicere LEONTIVS Deum, qui suis cultoribus hos morem-talem indolem daret; eundem Theodulus de prædicare, unaque poscere tam sancto utrumque Numini initiaret. Favit cælum votis, & roseida nubes in imbrem soluta capitibus superfunditur. LEONTIVS tinctos Deo consecrat. Adrianus se intellētâ furere, & nihil profecturis sævitix artibus tentare veterani pariter & tyronum constantiam; &

hi quidem, post equuleum, unum & verbera, capite imminuti sunt. LEONTIVS longâ patientiâ præsidis ingenium lassavit, & totum carnificinæ apparatus exhaustit; donec pendenti continuâ verberatione anima extorta est. Utinam, quemadmodum Themistocli trophæa Miltiadis, ita nobis LEONTU triumphus somnum excuteret! *Ex Surio.*

Quem bene vivere omniâq; ad Dei cultum referre intelliges, etsi sæper in carcere vixerit, vel pauper sepulchro revulsus combustusq; fuerit, si tractum perdendum corpus præbuerit, nihilominus hunc beatè hunc felicem dicere, hunc ad sidera tollere memineris. S. Chryf. ser. de Virt. & Vit.

S. OSANNA V. 18. Iunii.

INTER Deum & OSANNAM Mantuanam continuum certamen amoris fuit. Data utrinque acceptaque pignora, quibus neque Deus charius quidquam, nec pretiosius mortales habent. Virgo illibatam pudicitie florem Deo sacravit: ille vicissim arborem suæ crucis orantis humeris imposuit, ex vero deinceps dicturæ: AMOR MEVS PONDVS MEVM. Omnes certè OSANNÆ cogitationes eò ferebantur: iis maximè diebus, quos amor ejus in cruce pendens fecit sanctiores: cui tamen satis non fuit animo sauciam aspicere, nisi corpori etiam stigmata insingeret, non nisi paucissimis, & in omnia familiaria jura receptis, ut tesseram amicitie concessa. His ditata characteribus satis utrique literata fuit, potuitque in hæc sancti amoris scripturâ acquiescere. Accessit tamen auctarium, & sub Deiparæ disciplinâ nostrum etiam Alphabetum didicit: ut his quoque humanæ rudicatis elementis proficeret ad magisterium virtutis: neque